

"प्रसारित र वितरण गरिएको जुमआ खुल्बा (प्रवचन)
मिति: 29 शव्वाल 1447 हिजरी, अनुरूप 17/4/2026 ईस्वी"

"दुआ मोमिनको हतियार हो"

सबै प्रशंसा अल्लाहका लागि हुन। हामी उहाँको प्रशंसा गर्छौं, उहाँसँग सहायता माग्छौं, र उहाँसँग क्षमा माग्छौं, र हामी आफ्ना आत्माका खराबीहरू तथा आफ्ना कर्मका दुष्परिणामहरूबाट अल्लाहसँग शरण माग्छौं। जसलाई अल्लाहले मार्गदर्शन दिनुहुन्छ, उसलाई कसैले पनि पथभ्रष्ट गर्न सक्दैन; र जसलाई उहाँले पथभ्रष्ट गर्नुहुन्छ, उसलाई कोही पनि मार्गदर्शन दिन सक्दैन। म गवाही (साक्षी) दिन्छु कि अल्लाह बाहेक कुनै सत्य उपास्य छैन, उहाँ एकलै हुनुहुन्छ, उहाँको कुनै साझेदार छैन। र म साक्षी दिन्छु कि मुहम्मद ﷺ उहाँका दास र संदेशवाहक हुनुहुन्छ।

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) [آل

عمران: १०२]

हे ईमानवालाहरू! अल्लाहसँग त्यस्तो डर राख जसरी डर राख्नुपर्ने हो, र मुस्लिम नभई न मर्नु। (आले इमरान: 102)

किताब (कुरआन) र सुन्नतलाई दृढतापूर्वक समातेर राख। किनकि सबैभन्दा उत्तम वचन अल्लाहको वचन हो, र सबैभन्दा उत्तम मार्गदर्शन रसूलुल्लाह ﷺ को मार्गदर्शन हो, र सबैभन्दा खराब कामहरू ती हुन् जो नयाँ आविष्कार (बिदअत) हुन्।"

अब यसपछि: निस्सन्देह, नम्र र विनम्र बन्दाहरूका सबैभन्दा महान इबादतहरू मध्ये एक, र अल्लाहतर्फ फर्किनेहरूका सबैभन्दा श्रेष्ठ

आज्ञापालनहरू मध्ये एक हो—अल्लाहसँग दुआ (प्रार्थना) गर्नु र उहाँतर्फ विनम्रतापूर्वक झुक्नु। वास्तवमा यही साँचो इबादत हो र सच्चा आज्ञापालन हो। नुअमान बिन बशीर (रजियल्लाहु अन्हुमा) बाट वर्णन छ कि रसूलुल्लाह ﷺ ले भन्नुभयो:

«إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ» [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ]

“निस्सन्देह, दुआ नै इबादत हो।” (अहमद र तिर्मिजीले वर्णन गरेका छन् र यसलाई सही ठहर गरिएको छ)। यो एक यस्तो इबादत हो जुन अल्लाहका लागि अत्यन्त सम्मानित छ र उहाँलाई प्रिय छ। अबू हुरैरा (रजियल्लाहु अन्हु) बाट वर्णन छ कि रसूलुल्लाह ﷺ ले भन्नुभयो:

«لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ» [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ]

“अल्लाहको नजिक दुआभन्दा बढी सम्मानित कुनै चीज छैन।” (अहमदले वर्णन गरेका छन् र अल्बानीले यसलाई सही ठहर गरेका छन्)।

र निस्सन्देह, दुआ गर्ने र आकाश र पृथ्वीका पालनहारतर्फ फर्किने सबैभन्दा महान अवस्थाहरू मध्ये एक हो—परीक्षा र संकटका समयहरू, कठिनाइ र विपत्तिहरू आउँदा। जब मुसलमानहरूमा आपदाहरू आउँछन् र उनीहरूलाई कष्ट र समस्याहरूले घेर्छन्, त्यतिबेला मोमिनहरू आफ्ना पालनहारतर्फ दौडन्छन्, आफ्ना सृष्टिकर्तातर्फ शरण लिन्छन्। उनीहरू पीडितहरूको जस्तै दुआ गर्छन् र दुःखीहरूको जस्तै विनम्रतापूर्वक बिन्ती गर्छन्। उनीहरू जान्दछन् कि अल्लाह पवित्र हुनुहुन्छ—उहाँ सहायता खोज्नेहरूको सहायक हुनुहुन्छ, शरण खोज्नेहरूको रक्षक हुनुहुन्छ, र उहाँ आफ्नो काममा सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, चाहे काफिरहरूले मन पराए वा नपराए। आकाश र पृथ्वीका सबै सेना उहाँकै हुन्, सम्पूर्ण अधिकार उहाँकै हातमा छ, र उहाँ हरेक कुरामा सक्षम छ।

अल्लाहतर्फ शरण लिनु, र अत्याचारी शत्रुहरूविरुद्ध उहाँसँग सहायता माग्नु—यो सबै रसूलहरू र नबीहरूको सुन्नत (मार्ग) हो, र शुद्ध तथा

धर्मपरायण मानिसहरूको बाटो हो। अल्लाहले आफ्ना किताबका विभिन्न स्थानहरूमा उनीहरूको यस अवस्थालाई वर्णन गर्नुभएको छ र आफ्ना स्पष्ट आयतहरूमा उनीहरूको प्रशंसा गर्नुभएको छ। अल्लाहले तालूत र उनका साथीहरूको बारेमा भन्नुभएको छ:

(وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) [البقرة: २५०].

“र जब उनीहरू जालूत र उनका सेनासँग आमनेसामने भए, उनीहरूले भने: ‘हे हाम्रो पालनहार! हामीमाथि धैर्यता वर्षा गर, हाम्रो पाइला दृढ बनाऊ, र हामीलाई काफिरहरूको विरुद्धमा सहायता देऊ।’” (अल-बकरा: 250) र उहाँले नबीहरू र उनीहरूका धर्मपरायण अनुयायीहरूको अवस्थाबारे भन्नुभएको छ:

(وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ * وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) [آل عمران: १४६ - १४७].

कति धेरै नबीहरू थिए जसका साथ धेरै धर्मनिष्ठ मानिसहरूले युद्ध गरे, तर अल्लाहको मार्गमा जे कष्ट उनीहरूलाई पुगे पनि उनीहरू न त कमजोर भए, न हिम्मत हारे, न नै झुके; र अल्लाह धैर्यवानहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। र उनीहरूको वचन यति मात्र थियो कि उनीहरूले भने: ‘हे हाम्रो पालनहार! हाम्रा पापहरू र हाम्रो काममा भएको अतिक्रमणलाई क्षमा गर, हाम्रो पाइला दृढ बनाऊ, र हामीलाई काफिरहरूको विरुद्धमा सहायता देऊ।’” (आले इमरान: 146-147) ”

हे मोमिनहरूका समूह! यसैगरी युद्धहरूको समयमा नबी ﷺ को मार्ग यस्तो थियो—उहाँ अल्लाहसँग बारम्बार दुआ गर्नुहुन्थ्यो, अत्यन्त विनम्रता र नम्रतासाथ आफ्ना हातहरू उठाउनुहुन्थ्यो। अब्दुल्लाह बिन अब्बास (रजियल्लाहु अन्हुमा) बाट वर्णन छ, उनले भने: मलाई उमर बिन खत्ताब (रजियल्लाहु अन्हु) ले भन्नुभयो: "जब बद्रको दिन

आयो, रसूलुल्लाह ﷺ ले मुशरिकहरूलाई हेर्नुभयो—उनीहरू एक हजार थिए, र उहाँका साथिहरू तीन सय उत्राइस जना मात्र थिए। त्यसपछि नबी ﷺ किब्लातर्फ फर्किनुभयो, आफ्ना हातहरू उठाउनुभयो, र आफ्नो पालनहारसँग दुआ गर्दै भन्न थाल्नुभयो:

«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلِكُ هَذِهِ الْعَصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ»

हे अल्लाह! मलाई तिमीले गरेको वाचा पूरा गर। हे अल्लाह! मलाई तिमीले गरेको वाचा प्रदान गर। हे अल्लाह! यदि तिमीले यी इस्लामका मानिसहरूको यो समूहलाई नष्ट गर्यौं भने, पृथ्वीमा तिम्रो इबादत गर्ने कोही रहनेछैन।

उहाँ यसरी निरन्तर दुआ गर्दै, हात उठाएर, किब्लातर्फ फर्किएर प्रार्थना गर्दै रहनुभयो, यहाँसम्म कि उहाँको ओढ्ने कपडा (रिदा) काँधबाट खस्यो। तब अबू बकर (रजियल्लाहु अन्हु) उहाँकहाँ आए, त्यो कपडा उठाएर उहाँको काँधमा राखिदिए, अनि पछाडिबाट समातेर भने: हे अल्लाहका नबी! तपाईंको पालनहारसँग यति धेरै विन्ती पर्याप्त छ; निश्चय नै उहाँले तपाईंलाई गरेको वाचा पूरा गर्नुहुनेछ।' त्यसपछि अल्लाहले यो आयत अवतरण गर्नुभयो:

(إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَنْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ)

[الأنفال: १]

“जब तिमीहरूले आफ्नो पालनहारसँग सहायता मागिरहेका थियो, तब उहाँले तिमीहरूको दुआ स्वीकार गर्नुभयो— निस्सन्देह, म तिमीहरूलाई एक हजार फरिश्ताहरूले मद्दत गर्नेछु, जो एकपछि अर्को आउनेछन्।” (अल-अन्फाल: १) यसरी अल्लाहले उहाँलाई फरिश्ताहरू द्वारा सहायता प्रदान गर्नुभयो। (यसलाई इमाम मुस्लिमले वर्णन गरेका छन्।)

यस्तै अवस्था मुस्लिम सेनापतिहरूको पनि थियो—उनीहरू युद्धका समयमा, र जब परीक्षा तथा कठिनाइहरू बढ्थे, दुआको

विषयमा विशेष ध्यान दिन्थे। यो कुतैबा बिन मुस्लिम (रहिमहुल्लाह) को घटना हो—जब उनी मुशरिक (अल्लाहसँग अरूलाई साझेदार ठहराउने) हरूहरूसँग आमनेसामने भए र उनीहरूको ठूलो सङ्ख्याले उनलाई चिन्तित बनायो, उनले ताबेई, इबादतमा लीन रहने मुहम्मद बिन वासिअको बारेमा सोधे। उनलाई भनियो: 'उहाँ दाहिने पक्षमा छन्, आफ्नो धनुषमा झुकेर, आकाशतर्फ औंला उठाएर दुआ गरिरहेका छन्।' तब कुतैबाले भने:

«تِلْكَ الْإِصْبَعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ سَيْفٍ شَهِيرٍ، وَشَابِّ طَيْرٍ»

त्यो एउटा औंला मलाई एक लाख तेज तरवारहरू र जवान वीरहरूभन्दा पनि बढी प्रिय छ।'

र यो असद बिन अब्दुल्लाह अल-कस्रीको घटना हो—जब उनले फारसीहरूसँग युद्ध गरे, उनले मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्दै भने:

«اسْتَنْصِرُوا اللَّهَ، إِنَّهُ بَلَّغَنِي أَنَّ الْعَبْدَ أَقْرَبُ مَا يَكُونُ إِلَى اللَّهِ إِذَا وَضَعَ جَبْهَتَهُ لِلَّهِ، وَإِنِّي نَازِلٌ وَوَاضِعٌ جَبْهَتِي، فَادْعُوا اللَّهَ وَاسْجُدُوا لِرَبِّكُمْ، وَأَخْلِصُوا لَهُ الدُّعَاءَ»

'अल्लाहसँग सहायता माग्नुहोस्। मलाई खबर पुगेको छ कि बन्दाले अल्लाहसँग सबैभन्दा नजिक हुने समय तब हुन्छ जब उसले आफ्नो निधार (सज्दा) अल्लाहका लागि भुइँमा राख्छ। म अब तल झर्छु र आफ्नो निधार राख्छु, त्यसैले तिमीहरू अल्लाहसँग दुआ गर, आफ्नो पालनहारका लागि सज्दा गर, र उहाँका लागि दुआमा निष्कपट बना।'

त्यसपछि उनीहरूले त्यसै गरे, अनि टाउको उठाए, र उनीहरूलाई विजयमा कुनै शंका थिएन।"

हे अल्लाहका बन्दा (सेवक) हरू! निस्सन्देह, त्यो मोमिन जसको हृदय अल्लाहको महानता र सम्मानले भरिएको हुन्छ, उसले दुआको महत्त्वलाई सानो ठान्दैन, न त शरण लिने र अल्लाहतर्फ फर्किने अवस्थालाई हल्का रूपमा लिन्छ। बरु, ऊ अल्लाहसँग दुआ गर्छ— उसको हृदय अल्लाहको साँचो वाचामा पूर्ण रूपमा निश्चिन्त हुन्छ, उसले आफ्नो पालनहारप्रति राम्रो धारणा राख्छ, उहाँ आफ्ना मित्रहरू र बन्दाहरूको साथमा हुनुहुन्छ भन्नेमा विश्वस्त हुन्छ, र उसलाई पूरा विश्वास हुन्छ कि अल्लाहले उसको दुआ स्वीकार गर्नुहुन्छ र आफ्नो धर्मलाई सहायता गर्नुहुन्छ। अबू हुरैरा (रजियल्लाहु अन्हु) बाट वर्णन छ कि रसूलुल्लाह ﷺ ले भन्नुभयो:

«ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ» [رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ]

“अल्लाहसँग दुआ गर, यस विश्वासका साथ कि उहाँले अवश्य स्वीकार गर्नुहुनेछ।” (तिर्मिजीले वर्णन गरेका छन् र अल्बानीले यसलाई हसन ठहर गरेका छन्)।

अल्लाहले मलाई र तिमीहरूलाई महान कुरआनमा बरकत दिनुहोस्, र त्यसमा भएका आयतहरू र बुद्धिमानीपूर्ण उपदेशबाट मलाई र तिमीहरूलाई लाभ दिनुहोस्। म जे कुरा तिमीहरूले सुन्दैछौ, त्यो नै भन्छु, र म अल्लाहसँग मेरो र तिमीहरूको लागि क्षमा माग्छु; त्यसैले तिमीहरू पनि उहाँसँग क्षमा माग। निस्सन्देह, उहाँ अत्यन्त क्षमाशील र दयालु हुनुहुन्छ।”

दोस्रो खुल्बा

“सबै प्रशंसा केवल अल्लाहकै लागि हो। र शान्ति र सलाम उहाँमाथि हो जसपछि कुनै नबी छैन। म साक्षी दिन्छु कि अल्लाह बाहेक कुनै सत्य उपास्य छैन, उहाँ एकलै हुनुहुन्छ, उहाँको कुनै साझेदार छैन। र म साक्षी दिन्छु कि मुहम्मद उहाँका बन्दाहरू र रसूल हुन्।

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا) [الأحزاب: १०]

हे ईमानवालाहरू! अल्लाहसँग डर राख र सिधा तथा सही कुरा भन।" (अल-अहजाब: 70)

अब यसपछि: हे मुस्लिमहरू! यस्तो अवस्थाहरूमा दुआ स्वीकार हुने सबैभन्दा महान कारणहरू मध्ये एक हो-अल्लाहसँग बारम्बार माग्नु, उहाँतर्फ विनम्रतापूर्वक झुक्नु, बारम्बार प्रार्थना गर्नु, र धेरै माग्नु। अबू दरदा (रजियल्लाहु अन्हु) ले भन्नुभएको छ:

«مَنْ يَكْتَرُ الدُّعَاءَ يُوشِكُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَهُ»

जसले धेरै दुआ गर्छ, उसको दुआ चाँडै स्वीकार हुन्छ।'

जब बन्दाले आफ्नो पालनहारप्रति आफ्नो आवश्यकता, आफ्नो असहायता, र उहाँको सहायता र समर्थनप्रति आफ्नो पूर्ण निर्भरता प्रकट गर्छ, तब अल्लाह उसको दुआ स्वीकार गर्नुहुन्छ र उहाँ उसको साथमा हुनुहुन्छ।

(أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهَ مَعِ

اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ) [النمل: ६२]

“कसले असहाय व्यक्तिको पुकार सुन्छ जब उसले उहाँलाई पुकार्छ, र उसबाट दुःख हटाउँछ, र तिमीहरूलाई पृथ्वीमा उत्तराधिकारी बनाउँछ? के अल्लाहसँग अर्को कुनै उपास्य छ? तिमीहरू धेरै कम सम्झन्छौ।” (अन-नम्ल: 62)

र यो यूनस (अलैहिस्सलाम) को घटना हो-जब माछाले उनलाई समुद्रका अँध्याराहरूमा निलेको थियो, तब पनि उनले आफ्नो पालनहारसँग दुआ गर्न छोडेनन्। अल्लाहले भन्नुभएको छ:

(وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ

نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ) [الأنبياء: ८७ - ८८]

“र माछाका साथी (यूनस) लाई सम्झ, जब उनी रिसाएर गए र सोचेनन् कि हामी उनीमाथि नियन्त्रण राख्दैनौं। त्यसपछि उनले अँध्याराहरूमा पुकारे: 'तपाईं बाहेक कुनै उपास्य छैन, तपाईं पवित्र हुनुहुन्छ, निश्चय नै म अत्याचार गर्नेहरूमध्ये थिएँ।'

त्यसपछि हामीले उनको दुआ स्वीकार गर्यौं र उनलाई दुःखबाट बचायौं, र यसैगरी हामी मोमिनहरूलाई बचाउँछौं।” (अल-अन्बिया: 87-88) ”

हे अल्लाहका बन्दाहरू (सेवक)! दुआ गर्नमा मेहनत गर, आफ्ना हातहरू आफ्ना पालनहारतर्फ उठाऊ, जो तिमीहरूका सबै कामहरूको व्यवस्था गर्नेवाला हुनुहुन्छ—तिमीहरूको धर्म, आस्था, देश र परिवारको रक्षा गर्नका लागि। आफ्नो परिवार, आफ्ना सन्तान र आफ्ना कमजोरहरूलाई पनि यसका लागि प्रेरित गर। सअद बिन अबी वक्कास (रजियल्लाहु अन्हु) बाट वर्णन छ कि रसूलुल्लाह ﷺ ले भन्नुभयो:

«إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعِيفِهَا؛ بِدَعْوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ» [رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ].

“अल्लाहले यस उम्मतलाई यसको कमजोरहरूका कारण सहायता दिनुहुन्छ—तिनीहरूको दुआ, नमाज र निष्कपटताका कारण।”
(नसाईले वर्णन गरेका छन् र यसको आधार बुखारीमा छ).

र आफ्ना मुजाहिद भाइहरू, आफ्ना सिमानामा डटेका सैनिकहरू, र आफ्ना सुरक्षाकर्मीहरूलाई नबिर्स। निस्सन्देह, उनीहरू त्यस्ता मानिसहरू हुन् जसले त्यो देशको रक्षा गरिरहेका छन् जुन तौहीद र सुन्नतका कारण गौरव गर्छ, जसका बासिन्दाहरू धर्मलाई सम्मान गर्छन्। त्यो देश जहाँ शासकहरूले नमाज पढ्नेहरू र इबादत गर्नेहरूको हेरचाह गर्छन्, र अल्लाहको स्पष्ट किताब (कुरआन) को हिफ्ज गर्न प्रोत्साहित गर्छन्।

आफ्ना शासकहरू र जिम्मेवार अधिकारीहरूको लागि पनि दुआ गर्न नबिर्स, जो तिमीहरूको सुरक्षा र हेरचाहमा लागि रहेका छन्, र तिमीहरूबाट खराबीलाई हटाउन जागा बसिरहेका छन्। फुजैल बिन इयाद (रहिमुल्लाह) ले भन्नुभएको छ:

«لَوْ أَنَّ لِي دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ مَا صَيَّرْتُهَا إِلَّا فِي الْإِمَامِ»

‘यदि मेरो एउटा दुआ स्वीकार हुने भए, म त्यसलाई केवल शासक (इमाम) का लागि राख्छौं।’

त्यसैले, विनम्रतापूर्वक उठेका वृद्धहरूको हातहरू, दुआमा लागेका वृद्ध महिलाहरूका जिब्रोहरू, र अल्लाहमा सच्चा विश्वास गर्नेहरूको हृदयहरू—यी सबै उनीहरूको लागि सबैभन्दा ठूलो सहयोग र समर्थन हुन्। जिहाद केवल हात र हतियारले मात्र हुँदैन, दुआद्वारा पनि हुन्छ। त्यसैले अल्लाहसँग दुआ गर, उहाँतर्फ झुक, विशेषगरी त्यस समयमा जब मुस्लिमहरू अपराधी शत्रुहरूसँग भिडिरहेका हुन्छन्, र एकेश्वरवादीहरू अत्याचारीहरूसँग आमनेसामने हुन्छन्। सहल बिन सअद (रजियल्लाहु अन्हुमा) बाट वर्णन छ कि रसूलुल्लाह ﷺ ले भन्नुभयो:

«ثَتَانِ لَا تُرَدَّانِ، أَوْ قَلَّمَا تُرَدَّانِ: الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ الْبَأْسِ حِينَ يُلْحَمُ

بَعْضُهُمْ بَعْضًا» [رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَجْرٍ]

“दुई (दुआहरू) अस्वीकार हुँदैनन्, वा निकै कम अस्वीकार हुन्छन्—अजानको समयमा गरिएको दुआ, र युद्धको समयमा जब मानिसहरू एक-अर्कासँग भिडिरहेका हुन्छन्।” (अबू दाऊदले वर्णन गरेका छन् र इब्न हजरले यसलाई सही ठहर गरेका छन्).

अल्लाहहो! आफ्नो दास र नबी मुहम्मद ﷺ माथि दया र सलाम पठाउनुहोस्, र उहाँका सबै सहाबाहरूसँग प्रसन्न होनुहोस्, र हामीमाथि पनि उनीहरूसँगै आफ्नो दयाले कृपा गर्नुहोस्, हे सबैभन्दा दयालु!

हे अल्लाह! "हे अल्लाह! हामीलाई तिम्नो सम्झना (जिक्र) गर्न, तिम्नो कृतज्ञता (शुक्र) गर्न, र उत्तम तरिकाले तिम्नो इबादत (पूजा) गर्न सहायता गर्नुहोस्।

हे अल्लाह! पक्ष रहनुहोस्, र हाम्रो विपक्षमा नहुनुहोस्, हामीलाई सहायता गर्नुहोस् र हाम्रो विरुद्धमा सहायता नगर्नुहोस्, हामीलाई मार्गदर्शन गर्नुहोस्, र हाम्रोलाई मार्ग सजिलो बनाउनुहोस्।

हे अल्लाह! कुवैत र त्यहाँका मानिसहरूलाई हरेक खराबी र विपत्तिबाट सुरक्षित राखनुहोस्, र यस देशलाई सुरक्षित र शान्त बनाउनुहोस्, र सबै मुस्लिम देशहरूलाई पनि।

हे अल्लाह! हाम्रो सीमा रक्षा गर्नेहरू, सुरक्षाकर्मीहरू, रक्षा बलहरू, राष्ट्रिय गार्ड, र देशको सुरक्षामा लागेका सबैलाई सुरक्षित राखनुहोस्, र उनीहरूको खुट्टामुनि जमिनलाई दृढ बनाउनुहोस्।

हे अल्लाह! हाम्रो अमीर र उनका उत्तराधिकारीलाई त्यस कुरामा सफलता देउनुहोस् जुन तिमीलाई मनपर्छ र तिमी सन्तुष्ट हुन्छौ, र उनीहरूलाई नेकी र तक्कातर्फ मार्गदर्शन गरनुहोस्।

र हाम्रो अन्तिम दुआ यही हो कि सबै प्रशंसा अल्लाहकै लागि हो, जो सम्पूर्ण संसारका पालनहार हुनुहुन्छ।

जुमाको नमाजको (प्रार्थना) लागि नमुना खुतबा (प्रवचन) तयार गर्ने समिति